

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako Disciplinárny senát v senáte zloženom z predsedu JUDr. Renáty Janákovej a sudcov JUDr. Márie Képešyovej a JUDr. Viery Kumovej v disciplinárnej veci vedenej proti **JUDr. G. B.**, sudkyni Okresného súdu B., nar., bytom K., na neverejnom zasadnutí dňa 1.februára 2012 takto

r o z h o d o l :

Disciplinárny senát podľa § 124 písm. e/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov **z a s t a v u j e** disciplinárne konanie proti JUDr. G. B., sudkyni Okresného súdu B. pre skutok, že počas svojho pôsobenia vo funkcii predsedníčky Okresného súdu B., t. j. v období od 1. marca 2007 do 28. septembra 2009 vedela o nezapísaných žalobných návrhoch spoločnosti B., doručených Okresnému súdu B. v dňoch 30. marca 2006 a 24. júla 2006 podaných elektronickými prostriedkami podpísaných zaručeným elektronickým podpisom, pričom nedala pokyn na ich zápis aj napriek tomu, že najneskôr od 1. júla 2007 bola na Okresnom súde B. zriadená elektronická podateľňa pre prijímanie takýchto podaní.

p r e t o ž e

zanikla zodpovednosť sudkyne za disciplinárne previnenie.

O d ô v o d n e n i e

Podpredseda Krajského súdu v B., poverený zastupovaním predsedu súdu, ako navrhovateľ podal dňa 27. mája 2011 na Najvyšší súd Slovenskej republiky ako Disciplinárny súd návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudkyni Okresného súdu B. JUDr. G. B. (ďalej len sudkyňa) pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. e/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich) na

tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. V zmysle § 120 ods. 3 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich Prezídium Policajného zboru – odbor boja proti korupcii Bratislava ako orgán činný v trestnom konaní listom č. ČVS: PPZ–188/BPK–B–2010 zo dňa 31. marca 2011 doručený Krajskému súdu v B. dňa 7. apríla 2011 odovzdal mu vec na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Sudkyňa v písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 21. októbra 2011 uviedla, že ako súdny funkcionár – predsedníčka Okresného súdu B. neporušila svoju právnu povinnosť, keďže svojim konaním, či nekonaním nemarila uplatnenie subjektívneho práva spoločnosti B. (ďalej spoločnosť B.) na spravodlivé súdne konanie a táto spoločnosť sama svojim konaním cielene založila stav, kedy jej objektívne nebolo možné poskytnúť prístup k riadnemu súdному procesu, pričom porušenie povinnosti malo spočívať v nezapísaní 4965 podaní B. ako žalobných návrhov doručených Okresnému súdu B. kuriérom dňa 31. marca 2006 a dňa 26. júla 2006 v elektronickej forme na DVD nosičoch podpísaných zaručeným elektronickým podpisom. Uviedla, že je právne sporné, či po 1. júli 2007 malo byť prijatie predmetných podaní potvrdené so spätným dátumom alebo s dátum skutočného elektronického otvorenia. Do tohto času podanie zo dňa 31. marca 2006 bolo zapísané iba v správnom registri súdu pod sp. zn. Spr 3268/06. Spoločnosť odmietala napriek opakovaným výzvam zo strany súdu urobiť podania formou, ktorá bola v tom čase technicky možná, teda v listinnej podobe. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky poskytlo súdom stanovisko č. 3354/2006 – 50 zo dňa 3. apríla 2006, z ktorého vyplýva usmernenie, aby súdy nezapisovali podania spoločnosti B. (resp. sprievodný list, ktorého prílohou bolo DVD, s ktorým súdy t. č. nemohli manipulovať), ako podania vo veci, keďže nemajú k dispozícii elektronickú podateľňu, a teda nie sú splnené podmienky zákona č. 215/2002 Z. z. o elektronickej podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení od 1. mája 2002. Na základe uvedeného súd navrhol spoločnosti B., aby svoje podanie doručila opätovne, a to v písomnej podobe. Neskôr dňa 2. augusta 2006 sa uskutočnilo pracovné stretnutie za účasti zástupcov súdu a spoločnosti B. a zo záznamu zo stretnutia vyplýva, že návrhy zo strany spoločnosti B. budú na základe dohody uzavretej na stretnutí predkladané v písomnej forme. Na sťažnosť B. na postup súdu spočívajúci v nezapísaných žalobných návrhoch doručených dňa 26. júna 2008 odpovedala listom č. 2190/08 zo dňa 1. júla 2008, pričom podľa dostupných informácií túto vyhodnotila ako neopodstatnenú. Pri vybavovaní sťažnosti nemala žiaden dôvod nespoliehať sa na obsah záznamu zo stretnutia a nerešpektovať obsah dohody. Postupovala s náležitou starostlivosťou a je toho názoru, že v jej konaní nemožno badať ani

len znaky nevedomej nedbanlivosti. Takže sa nemohla dopustiť ani disciplinárneho previnenia spočívajúceho v porušení povinnosti v čase, keď vykonávala funkciu predsedníčky súdu. Nie je pravdou, že mala minimálne dva roky na to, aby vydala pokyn na zápis žalobných návrhov. Uznesením Ústavný súd Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 96/09 – 25 zo dňa 24. februára 2009 odmietol sťažnosť spoločnosti B., ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov postupom súdu vo veciach predmetných 4965 návrhov ako zjavne neopodstatnenú. Bezprostrednou príčinou nečinnosti súdu bolo aj riešenie fakticky predbežnej otázky dôležitej pre rozhodnutie o elektronických podaniach. Predpokladom aktívneho procesného postupu súdu smerujúceho k meritórnemu prerokovaniu a rozhodnutiu bolo až právoplatné skončenie konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 7C/144/2006 k otázke platnosti postúpenia sporných pohľadávok. Toto konanie bolo právoplatne skončené dňa 5. novembra 2008, keď Krajský súd v B. rozhodnutím zo dňa 19. januára 2009 zastavil odvolacie konanie z dôvodu späťvzatia odvolania. Má za to, že možno konštatovať, že i keby nepostupovala v súlade s právnymi predpismi a dopustila sa disciplinárneho previnenia, čo odmieta, tak sa ho nemohla dopustiť počas dvoch rokov, t. j. od sfunkčnenia elektronickej podateľne na súde do ukončenia funkčného obdobia predsedníčky súdu, ale iba počas približne pol roka od rozhodnutia Krajského súdu v B., sp. zn. 4 Co/292/08 zo dňa 19. januára 2009, do ukončenia funkčného obdobia v septembri 2009. Opätovne zdôraznila, že pri posudzovaní sťažnosti vo veci neprijatia elektronických podaní a aj pri následnom konaní sa riadila dohodou uzatvorenou medzi súdom a spoločnosťou B. na pracovnej schôdzi zo dňa 2. augusta 2006 a keďže v tom čase nebola ani predsedníčkou súdu, ani sa stretnutia osobne nezúčastnila, nemala inú možnosť ako sa spoliehať na záznam z tohto stretnutia, čo aj urobila. Dôležitým argumentom môže byť aj miera spoluzavinenia, resp. pričinenia spoločnosti B. za vznik stavu, kedy nemohli byť jej podania riadne prijaté, nakoľko najneskôr po 1. pokuse o elektronické podanie preukázateľne vedela, že materiálne zabezpečenie na súdoch (vrátane Okresného súdu B.) neumožňuje takéto podania prijímať. Ak za takéhoto stavu nástojila na prijatí jej elektronických podaní a odmietala urobiť iné, technicky v tom čase akceptovateľné podania, založila stav, v ktorého príčinnej súvislosti vznikla dlhodobo nemožnosť súdu konať vo veci.

Disciplinárny senát sa oboznámil s obsahom podaného návrhu na začatie disciplinárneho konania, písomným vyjadrením JUDr. G. B., ako aj s obsahom písomného

podania – odovzdanie veci na podanie návrhu zo dňa 31.marca 2011, doručeného Krajskému súdu v B. dňa 7. apríla 2011.

Podaním zo dňa 31. marca 2011 označeným ako odovzdanie veci na podanie návrhu na disciplinárne konanie doručeným Krajskému súdu v B. dňa 7. apríla 2011, Prezídium PZ – odbor boja proti korupcii Bratislava odovzdalo podľa § 120 ods. 3/ zákona č. 385/2000 Z. z. o súdoch a prísediacich Krajskému súdu v B. vec na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania na sudkyňu, ktorého sa mala dopustiť vyššie popísaným spôsobom. Odovzdávajúci orgán uviedol, že dňa 28. júla 2010 bolo odboru boja proti korupcii Bratislava Úradu boja proti korupcii Prezídia PZ doručené a zároveň podľa § 198 ods. 1 Trestného poriadku odovzdané k priamemu vybaveniu trestné oznámenie Okresného súdu B. zo dňa 30. júna 2010, ktorého obsahovou podstatou je, že dňa 31. marca 2006 bol Okresnému súdu B. právnym zástupcom spoločnosti L. doručený list označený ako „Sprievodný list k návrhu“ zo dňa 31. marca 2006, ktorého prílohou boli dva kusy DVD nosičov s názvom O. a O. obsahujúce 1151 žalôb na vydanie platobných rozkazov podpísaných elektronickým podpisom a dňa 26. júla 2006 list označený ako „Sprievodný list k návrhu“ , ktorého prílohou bolo 6 ks DVD nosičov s názvom O. a O. obsahujúcich 3814 žalôb na vydanie platobných rozkazov podpísaných zaručeným elektronickým podpisom. Tieto boli vtedajším vedením Okresného súdu Bratislava I odmietnuté, resp. v nich nebolo konané v rozpore s ustanovením § 42 ods. 1/ O.s.p., pretože bolo povinnosťou súdu elektronicky podané návrhy riadne zaevidovať po ich prepísaní do písomnej podoby a vyrúbiť poplatok za všetky podania vo výške 81.922,50 Eur. Zákonná lehota na vyrúbenie poplatku uplynula dňom 31. decembra 2009. Zároveň týmto konaním bolo porušené základné právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 36 ods. 1. Ústavy Slovenskej republiky v spojení s porušením práva na spravodlivý proces, podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Odovzdávajúci orgán konštatoval, že je zrejmé, že síce zákon umožňoval prijatie podaní elektronickými prostriedkami, podpísaných zaručeným elektronickým podpisom, ale Okresný súd B. nebol v tom čase technicky vybavený na prijímanie takýchto podaní a s prihliadnutím na správu z Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky bolo usúdené, že k zriadeniu takejto podateľne na tomto súde došlo najneskôr ku dňu 1. augustu 2007, kedy došlo k zriadeniu centrálnej elektronickej podateľne pre okresné a krajské súdy na ministerstve spravodlivosti. V odovzdaní veci bolo skonštatované, že je preukázané, že sudkyňa ako predsedníčka Okresného súdu B. sa o nezapísaných podaných návrhoch spoločnosti B.

dozvedela najneskôr dňa 26. júna 2008, kedy táto spoločnosť doručila súdu sťažnosť na nekonanie zo strany súdu, na ktorú odpovedala svojim listom zo dňa 1. júla 2008. Prihliadnuc na dobu funkčného obdobia sudkyne a dátum zriadenia uvedenej podateľne je zrejmé, že menovaná mala minimálne dva roky na to, aby vydala pokyn na zápis žalobných návrhov, avšak takto neučinila, pričom taktiež nemožno prehliadnuť, že na uvedenom sa podieľal aj zákonodarca, resp. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorí neoddiadili účinnosť novely predmetného zákona. S prihliadnutím na všetky skutočnosti v konaní sudkyne absentuje minimálne objektívna stránka skutkovej podstaty prečinu marenia úlohy verejným činiteľom podľa § 327 ods. 1, ods. 2. Trestného zákona a jej konanie možno posúdiť z formálne-právneho hľadiska ako disciplinárne previnenie.

Podľa § 42 ods.2 písm. a/ zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov predseda súdu a podpredseda súdu sú povinní vykonávať svoju funkciu svedomito, riadne a včas plniť svoje povinnosti orgánu riadenia a správy súdov.

Podľa § 118 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich zodpovednosť sudcu za disciplinárne previnenie zaniká uplynutím premlčacej lehoty uvedenej v § 120 ods. 7.

Podľa § 120 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, disciplinárne konanie sa začína na návrh.

Podľa § 120 ods. 2 písm. c/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, návrh na začatie disciplinárneho konania je oprávnený podať predseda krajského súdu aj proti sudcovi okresného súdu v jeho obvode.

Podľa § 120 ods. 3 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich orgán činný v trestnom konaní, súd alebo orgán oprávnený na prejednávanie priestupkov alebo iného konania, ktoré môže byť postihnuté sankciami podľa osobitných predpisov, ktorý zistí takéto konanie sudcu, odovzdá alebo postúpi vec predsedovi krajského súdu, ak ide o sudcu tohto krajského súdu alebo sudcu okresného súdu v obvode tohto krajského súdu.

Podľa § 120 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom senáte do šiestich mesiacov odo dňa,

keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najviac však do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, najneskôr do štyroch rokov odo dňa spáchania tohto disciplinárneho previnenia. Ak ide o priestupok alebo konanie, ktoré môže byť postihnuté sankciami podľa osobitných predpisov, môže inak oprávnený orgán odovzdať alebo postúpiť vec orgánu uvedenému v odseku 3 do jedného roka odo dňa jeho spáchania, inak návrh na disciplinárne konanie nemožno podať; lehoty na podanie tohto návrhu uvedené v predchádzajúcej vete musia byť aj v tomto prípade zachované.

Podľa § 63 ods. 4 Trestného poriadku, lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojím pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.

Podľa § 124 písm. e/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, disciplinárny senát bez ústneho pojednávania konanie zastaví, ak zanikla zodpovednosť za disciplinárne previnenie alebo za priestupok.

Na základe zisteného skutkového stavu disciplinárny senát mal za preukázané, že návrh proti sudkyňi JUDr. G. B. bol podaný oprávnenou osobou pre skutok, že počas svojho pôsobenia vo funkcii predsedníčky Okresného súdu B. v období od 1. marca 2007 do 28. septembra 2009 vedela o nezapísaných žalobných návrhoch spoločnosti B. doručených Okresnému súdu B. v dňoch 30. marca 2006 a 24. júla 2006 podaných elektronickými prostriedkami podpísaných zaručeným elektronickým podpisom a nedala pokyn na ich zápis aj napriek tomu, že najneskôr od 1. júla 2007 bola na Okresnom súde B. zriadená elektronická podateľňa pre prijímanie takýchto podaní, teda za konanie, ktoré môže byť postihnuté sankciami podľa osobitného citovaného predpisu. V takom prípade mohla byť vec odovzdaná predsedovi Krajského súdu v B. do jedného roka odo dňa spáchania skutku. Sudkyňa JUDr. B. sa dopustila predmetného konania kladeného jej za vinu v období od 1. marca 2007 do 28. septembra 2009, kedy jej skončil výkon funkcie predsedníčky Okresného súdu B. Ročná lehota na odovzdanie veci orgánom činným v trestnom konaní uplynula teda najneskôr dňom 28. septembra 2010. Jej uplynutím zanikla zodpovednosť sudkyne za disciplinárne previnenie. Vec bola odovzdaná Krajskému súdu v B. orgánom činným v trestnom konaní dňa

7. apríla 2011 a návrh bol podaný dňa 27. mája 2011, po zániku disciplinárnej zodpovednosti sudkyne. Z týchto dôvodov s poukazom na ust. § 124 písm. e/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich disciplinárne konanie proti sudkyňi JUDr. G. B. disciplinárny senát zastavil.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom senáte. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave 1. februára 2012

JUDr. Renáta J a n á k o v á
predsedníčka disciplinárneho senátu

Vypracovala: JUDr. Viera Kumová

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Malinková